

Partiye bağlılığın simgesi...

BÜLENT DURGAÇ

Bülent--- Yani bizim zayıf, esmer, sert bakışlı, delikanlı "Bilo" muz---

Bülent DURGAÇ'ımız--- Bir kere daha sarıldık kaleme seni anlatmak için-Ne kadar anlatsak az olacağını "kelimelerin kıpırcılığı" kalacağını bile bile---

Armutlu'ya düşman saldırısı başlatıldığında tüm yürekler kilitlenmişti bu mevkiye - Bitiyorduk ki karış karış savunmak için vatani dövüşülecek, ötünecekti---

Ö günler de Bülent tahliye olmamıştı, 2 hafta palan önceydi- Benimse daha tahliye olduğundan haberim yoktu bile- Etilme deli hücrelerinden gelecek selamı bekliyordum- Armutlu schitleri içinde adı geçince yine de sasırmadım- Onu tanıyan kimse de sasırılmamıştır eminim--- Çıkmış, dinenise koşmuş, en önde savaşmış ve schit düşmüştü- Bu kadar doğaldı onun için böyle düşünememek- Ayrıntuları daha sonra öğrenecektik-

Simdi, belki birinci kez, yeniden görüm fotoğrafında- Senden birtane kalan tertemiz hatıralara dalıyorum- Gutuskenimiz, tertemizlerimiz, sayısız anılar bir birine girmiş, arka arkaya -üstüste hücum ediyor belleğimde-

Daha geriye gitmek, en başından anlatmak gerek-

1974 yılının acaba hangi mevsiminde dünyaya aştın gözlerini bilmiyorum, hatırlamıyorum - Hatırlamamak ince bir sır oluyor içimde - Çünkü sen hatırlardan, doğum günümü dahi bitirdin sasınmaz dikkatle-

Kahramanmaraş'ın Apsin ilçesi Çarıncıoğlu köyünde doğdu Bülent--- Bülent'in annesi-babası, ailesi Kürt yoksul köylülerdi- Apsin'de ekmeği bulmak zordu- Yardereci- binlerceşi gibi Bülent'in ailesi de göç etti Çukurovaya-

İskenderun'a... O yüzden Bulent köyünü pek hatırlamaz. Çocukluğu İskenderun'da geçmiştir. AkDeniz ile kucak kucaca büyümiş bu kentte. Hem okumuş, hem çalışmış. Geşim zormuş çünkü. Bir yanda garinoların, palmiye ağaşlı lüks sitederin olduğu zengin semtlerin İskenderun'u, diğer yanda ise dar yoksulları, içiçe girmiş karanlık euları ile yoksul emekçilerin İskenderun'u var.

Bulent'in aynı öntüğü 5 yıl, aynı ayakkabıyı 3 yıl giyindiği var. Yeni lastik çizmesiyle yağmur götellerinin içinde sevinçle koşması var, bir futbolcu sahne olunamayan şu güzel oyuncaklar var, Fransa'daki dayısının mutlaka getireceğine inandığı spor ayakkabıları var. Ayrıca bu tarafta birde efsane gibi anlatılan devrimciler, eski güzel günler var...

İskenderun 12 Eylül öncesi devrimci mücadelenin kitlesel olduğu bir yer, 12 Eylül terörü de o derece şiddetli. Korku büyütülmüş ama buna rağmen kimi kalledilmiş, kimi hapse düşmüş, kimi de yurt dışında çıkmış tanıklardan her gün söz aşıyor. Bulent'in duyumaması için küçük sesle konuşulanlar, babası Tahir Amca'nın tüm şabesine rağmen, Bulent'in dünyasında yer edinmeye başlar.

Duyar, düşünür ve her zamanki pratik zekasıyla basit sorular çıkarır... Devrimciler vardır, yoksulluğa karsıdırlar, polisi sevmes ve girence yazarlar, iyi ve namuslu insanlardır...

Kişiliğinin ve devrimciliğe ilişkin ilk fikirlerin oluştuğu yıllarda böyle bir ortamda büyür Bulent.

İlk gençliğine adanmadan bu kez de Menem'e tasınırlar.

Burada durup birkaç yıl öteye gitince Mersin şehir işi dalmuslarında muavinlik yapan, karandığını kurusu kurusuna evc horcayan Bütent'i görürüz.

Muavinlik ve zaman zaman da sığortuluk yaptığı gençlik yılları da onun biçimlenmesinde önemli bir yere sahip. Daha önce dolaylı olarak göndüğü çokta anlamadığı semürüyü, simeli onun birizat nesnesi olarak yapıyor. Bir adam, dolmuşu olduğu işin, oturduğu yerde para kazanıyor, çalsansa Bütent...

Yine de her akşam yorucu günün sonunda arabu sahibiyile hesabını görünken hilesi yoktur. Baskaları gibi çalmayı, bir kenara para atmayı kendine yetdirmez. Bunun yerine parladan ise çıkar.

Bir emekçi olarak insanları tanımış, dolmuşu esnafının kendine özgü kültürü içinde yıllar geçirmiştir. Uyanık olmak, hırk düşünmek ve her an kavgaya hazır olmak işinin gereğidir. Aynı zamanda polisi, bütün olarak düzenin çürümüşlüğüne de tanınmıştır. Bu gıgisi asalaklarla hergün karşılaşsa karşılaşsa kim-kimin tarafında daha iyi anlamıştır.

Muavinlik yaparken bir yandan da okul harçlığını çıkarır. Babası "Okulum iyi okusun, büyüte adam olsun" diyerek biraz daha kısıp genelde zengin çocuklarının gittiği bir okula yollar. Okulda ise, zengin-pakir ayrımıyla, Bütent hemen kendisi gibi olanları bulur. Artık onlar kendisine solcu diyen, solcu müzikler dinleyen bir grup arkadaşlar. Ve giderik düşüncelerinin doğal evrimini sonucu bir arayış işine girerler. Kitaplar-dergiler okurlar. Adını duydukları İHD'ye giderler.

Bu sırada Bütent hareketimize uzaktır. Çünkü çevresinde Devrimci

Sol'cu yoktur. Ama aynı zamanda Atılım'ın başladığı - hareketimizin bölgede kök saldığı ve mücadeleyi yükselttiği bir dönemdir. Tüm ülkeyi sarsan eylemler Butent'in dünyasında da geniş yankı bulur, "İşte bu!" der...

Kürt kökenli olması ve PKK sempatizanı, TIKKO sempatizanı arkadaş çevresi olmasına rağmen, Butent artık görünüş hareketimize dikkatli. Kendi kendine mücadele okuru olur, ve çok geçmeden de örgütlü işlevlerimizde ilk taşınmaları gerçekleştirir.

Bir işi ucundan kıyısından yapmak onun miracında yok. Ya yaparsın ya da yapamazsın, bu kadar basittir! Aslında bu "basit"lik tüm devrimci yaşamı boyunca onda olan en temel özelliktir. Bazen mekaniklik, bazen sektörlük gibi görünen (bu da gelişimde geçişen yollardır) bu özellik, mantık yürütmeyi sonuna kadar devam ettirmek ve ortaya çıkan sonucu da pratiğe geçirmek ve talep etmekten başka bir şey değildir.

Hareketimizde darbe ihaneti, Butent'in örgütlü işlevlere adım attığı zamanı denk gelir. Bu yüzden bir süre bağları kopar, ama yapacaklarını bilmektedir. Asil olarak ta darbe ihanetini asıp yeniden ayağa kalktığımız süreden militanı olur. Darbecilere kınalıdır. Önderimize büyük bir sevgisi vardır. Ve her fırsatta bunu gösterir. Darbecilik sonrası Silahlı Halk Milisi olarak istihdam edilir. Artık örgütleyen ve adabete uygulayan bir savaşçısıdır Butent.

Vakalandığı Haziran 1993'e kadar görünüşünü sürdürür.

Burada futsak düşmesini de ayrıca anlamak gerekiyor... Ak Deniz bölgesinde hareketin başladığı bir yardım kampanyası vardır.

Bu kampanya örgütlü ilişkilerimden başlayarak taraftarlarımızı, balıkdüğümüz mahallelerdeki emekçilere, kimi dernek ve düzen partilerinin il teşkilatlarına kadar arıyor, yeni ilişkilerin de temelleri atılıyordu.

Aynı süreçte geçmiş yıllarda veya 12 Eylül öncesi dönemde devrimci hareket içinde yer almış ve o yıllarda da kendine demokrat-devrimci diye kendini tanıtan kimi isimlere gidiliyor ve harekete belli bir miktar yardımda bulunulması isteniyordu. Bunların çoğunun ismi demokratik alan veya taraftarlarca iletiliyor, mitislerde gidip hareket adına istiyordu - Bu gibi tipler işin işine illegal konduğu için genelde çekinirlerdi -

Bunlardan birisi eski DY'li ve epey zenginleşmiş biriydi - Önce arkadaşlara gün vermiş ve daha sonra giden (Meriç - Arpaçbahçe de şehit düşen Zeynep) yoldaşı ahlaksızca sözler söyleyince durum Butentlere havale edilmişti -

Butent'ler bu adamın karşısına çıkınca işin ciddiyetini anlamış, ancak arkadaşlar onun aynı zamanda polis işbirlikçisi olduğunu bilmediği için söylediği saatte dükkanına giriyor ve parayı aldıktan sonra polis tarafından yakalanıyorlar - Bu şekilde bir kalıplaşık sonucu yakalanmış olmak ona hep koyardı - Ve bu kişiye kimi - özellikle Zeynep yoldaşımıza hakaretinden dolayı - hep canlıydı -

"Çıkınca ilk işim hesap sormak" derdi ve türlü - çeşitli cezalandırma senaryoları tasarlardı - Hatta bu artık aramızda esprî konuyla ve zaman zaman yeni cezalandırma yöntemleri bulup güterdik -

Meriç hapishanesinde kaldığı kısa bir süreden sonra Malatya hapis-

hanesine getirilir. Malatya hapisanesinde Muharrem Çelinkaya, Ali Haydar Bulmalı, Ahmet İbîti gibi yoldaşların arasında kısa zamanda yasama kabılır... Sürekli arşivlerle uğraşır, kitapları düzeltiyor, herkesin okuduğunu takip ediyor ve okuduğu bir şeyi biriyle mutlaka tartışıyor. Çok hızlı ve azimle öğreniyordu. Bu konuda, ilerdede onu tanıyanların hemen göreceği bir özellik, bizim yayınlarımızı sürekli olarak okuması, tekrar tekrar çalmasıdır... Diyelim Kurtuluşta bir orta sayfa yarısı; Butent onu kimseyle demesine türüm kalmadan okur, özetler. Zaten hapisane yılları boyunca cank bir arşivdir hepimiz için." Butent, su konuda yarı tarım, nerededir? Butent hemen, hangi derginin hangi sayısında olduğunu sıralar. Hatta baren sayfa numarası verdiği de olmuştur.

Tutsaklık yıllarının ilk döneminde iyi bir öğrencidir Butent. 1 yıl sonra, 18 yıl "ceza" olarak Çankırı hapisanesine götürülür. Bu arada birde tüberküloz tedavisi görüyordu. Targıtayda davası borulunca 1 yıl sonra tekrar Malatya ya gelirdi ve aynı cezayı alarak bu kez Bursa Hapisanesine sevk oldu. 1995'in Ağustos veya Temmuz ayıydı...

Artık daha olgun ve yaşamda özel bir ağırlığı vardı.

Her zaman örgütlü düşünen, ihtiyaslara cevap veren ve her şeyi ile kendini buna veren bir Butent ile karşılaşıyorduk.

1996 Ötüm Orucu'nda 1. İnci Ekibi'ne kurul bandını kurandı. Her Anı Eylem Olan 69 Gün" sonrasında bir Gazi idi. Ama büyük bir iradeyle yeniden çalısarak kendini toparladı ve yine yaşamın içindeydi.

hep...

Zor zamanların adamıdır Bülent. Zor zamanlarda Parti'sinin, yoldaşlarının gönüt rahatlığıyla sırtını verebileceği bir savaşçı olmak, en büyük değer değildir zaten bir Parti-Cephe için...

Dedik ya, marşın gereğini sonuna kadar yerine getiren ve kendini odağına koyan, devrim için bedel ödeyeceksek önce ben diyendir. Çok güçlü bir adalet duygusu vardır. Bağlılık ve adalet duygusu onu her zaman güvenilen bir savaşçı yaptı.

96'da, 2000'de, 19 Aralık'ta ve Armudu saldırsında bölgeden çıkarılmayı kabul etmeyişinde hep aynı yalınlık vardır; "Burada savaşılacaksa bir savaşçı olarak buradayım..."

Tabii bu özellikler günlük yaşamına da hakimdir.

Onun kafasında Parti-Cephe'nin dışında başka bir şey yoktur. Bu o kadar doğaldı ki onun için, onu dışarıdan değerlendiren - yeterince tanımayanlar için "düz" bir kişiliktir o.

Vefa... Sözü tutmak... Bunlar Bülent için onur sorunudur ve insanlarda böyle değerlendirir. Günlük yaşamın ayrıntılarında tüm bu yanları vardır.

Örneğin; onun yanında örgütlülüğe, ideolojimize, politikalarımıza ters şeyleri insanlar rahatça söyleyemez, tepki göreceğini bilir. Bulunduğu birimde kimi sorunlar yaşandığı ve bir yanıyla örgütlü düşünmenin de sınırlandığı bir dönemde tüm olumsuzluklardan etkilenmeden ayakta durabilmesi de yine bu bağlılığı sayesinde.

Özellikleri ilişkilerine yansır.

Saf, ofrası-tafrası olmayan insanları sever, onlarla daha rahat anlaşır.

Kibirli, gürlükücü insanları sevmeyiz. Özellikle hesaplı-kıyafetli, ve bunu sürekli alışkanlığına yansıtan insanlara doğallığında bir mesafesi vardır ve çatışma halinde değildir. Onlar Butent'i, Butent'te onları iyi bilir. Tabii görev-sorumluluk konusunda -kim olursa olsun- ayrımı yoktur, verileni-söylenenini yapar. Ama zaten bu tip kişilerde Butent'in dobra dibratlığından, sonuna kadar götüren yarıdan uzak durur.

Yaşam içinde emektardır. Balasıkta, temirlikte ve her işte mutlaka olur. Bunu örel olarak düşünür, zaman ayırır ve iradi olarak yapar. Bu çok önemli onun adabı anlayışının bir parçasıdır. Aynı fedakârlık eğitime de yarar. O yanıyla "sınıfın en çalışkanlarından" da desek yanlış olmaz. Yanı ismi mutlaka yapar. Kimenin de tersi bir süphesi olmaz. Tekrar tekrar yapmaya gerek görmez.

Butent'in okunsulukları yokmuştu?-- Tabiki vardı. Butent biraz da hırslıdır. Çünkü, zaafı-eksiklerle bütünleşen değil, kavru edendi. Sektörlük belki de devrimci yaşamında başına en çok "bela" aşan yanlıdır... Bunun adım adım nasıl yıkıldığını da yine onda gördük düşüldük. İşten paratlığı yoktur ve gördüğünü söyler. Bu da baren ortatlığı kanıtlar, kimilerine feriyat ettirir. Bütün bunlar olurken en ilginç de; kimse onun davranışında arıniyet aramaz, hatta buna cesaret bile edilmeyiz. Çünkü herkes bilir, onda, madalyanın öte yüründe, parkli hesap olmadıgını. Kurup ters birsey söyleyeceği veya müdahale edeceği zaman meşhur birde hareketi vardı; elini traçik polisi gibi "dur" anlamında sertçe kaldırır. Buda skeçlerimize konu olurdu sıkça. Bir deparında kendine böyle bir el maketi hediye edilmişti, kahlkahadan kurularak aldı tabii.

Sert-sekter dedik ,ama öyle ahlak suratlı biri canlanmamak kapatarada.
En çok gütenlerden -esprî yapanlardan biridir.

Bir de şevkati... Delikanlılık , gerektiğinde en sert sözü söyleme... ama
sevgi yanı da dopdoludur. Her kesin içinde bu pek gördüm. Bunu görenler ise
ondaki enişliğe şaşır... Canın sıkkin oturuyorsun , veya bir şeye morallin
boruldu ; mutlaka gelir Bülent bu halini görmüşse . En yumuşak sesyle
konuşarak , baren susarak , nesclendirerek derdine ortak olur. Sigaran
bitmiş ise his beklemediğin anda şeker gelir , bir sigara yakar kendi pake
fini ortaya kor ve unuttmuş gibi paketi onda bırakır giderdi. O sigaraları
bu iş için özel olarak ayırdığından da kuşku yok. Böyle birde yüreği vardır.

Nekri sever... hatırlamaya gahısıyorum . Türkü söyleyemezdi , çok çok
zorlanınca kırara-borara söylerdi.

" Vurulmuştu , nepes nepes uyandı

Ölenlerden arda kalan tek candı... 11

hep severek söylediği bir Türküyü bu.

Yoldaşlarıyla sohbet etmeyi severdi - Çünkü , ayrı -baska bir dünyası
yoktu - Kavgası da , neşesi de yoldaşlarıydı...

Boyle dolu dolu yaşamış günlerin içinden geçerek 2000 Ötüm Orucu hazırlık
günlerine geldik. Her zamankinden neşeli , her zamankinden cakulu ve her şeyyle
direnisin zaperine kilitlendiği gündü. Tine tereddütüz gönüllüğü , 96' da
olduğu gibi...

O günleri , birlikte olduğu bir yoldaşı söyle anlatıyor ;

" 20 Ekim öncesi günlerdeyiz . Ötüm Orucu Ekipleri belirtenmiş , buna yönelik
hazırlıklar yapıyoruz - Ancak öncesinde 2000 Ötüm Orucu 'nda gönüllü olan

96 Ötüm Orucu savaşçuları o dönem için yapılan program gereği 2000 Ötüm Orucu'nda yer almayacaklardı, hatta Aşlık Grevi dahi yapmayacaklardı - Bu Parti kararıydı. Ve özellikle kendilerine böyle itelmemi söylemişti... İlk konuşuklarımızdan biri Bütent oldu.

Kendisiyle oturup Parti kararını konuşmaya başlayınca, söyleneceğini beklemeyişi bir şey olduğu için önce suskunlaştı, yüzünün rengi de değişir gibi oldu - Zorla birkaç kelime etti. Ancak o an ona bakan birisinin içinden ne partineler geçtiğini anlaması zor değildi - Özellikle, Ötüm Orucundan öte Aşlık Grevi dahi yapamayacak olması onu şaşırtmış, hatta rahatsız bile etmişti - Çünkü doğallığında tasaddığı duygusallık vardı. Yanındaki goldaşları ölüme giderken "siz Aşlık Grevi yapmayacaksınız" denmesi ona ağır gelmişti...

Beklentilerimizi ve sorumluluklarımızı artırmıştık - Ve Bütent o dönem her zamanki kıteliğinden belli de kat kat daha fazla gerçeğe tasıdı... //

Evet tasıdı... Direnişçilerin çaresinde veya "nerde -ne iş varsa" oradaydı...

19 Aralık'a kadar... ve 19 Aralık'ta düşmanı ilk karşılayan, çatışmayı başlatanlardandı... Çatışmada ilk gorbombası ettiklerdi, Bir odaya girdiğimizde ben korarken o da havayı temizlemesi için kalorifer boruunu patlatmaya çalışıyordu...

2 gün sonra Bütent'imle Edirne'ye sevk edildiğimiz sırada yan yanaydık - Sarıdık birbirimize - Yarı sıplaktık. Gözleri alev alevdi - Savaşmış, şehitler vermişti - Cebimizde kalan paraları paylaşmış ve yol boyunca sohbet etmiştik.

Bu son sohbetimizdi.

F tipinde örgütlülükle bağ kurduğu andan itibaren herşeye hazır olduğunu belirtiyor. Notlarıyla - mektaplarıyla neşe ve moral taşıyordu hücrelere...

Birde Annettu Barskatçıları'nın kısacık zamanda bağlanacakları Butent abilerine dair anlattıkları var ;

" Annettu'da gauteriminin deliği evdeylik, mutfağa bulasık yıkayacağım - Butent abi hemen yemek sonrası mutfağa gelir ve hiç birşey yapmasa bile bir şeylerin ucucağına tutmaya çalışırdı - 'Bizim garimirdir ; çabuk temizleyelim ' diyoruz ama birden çok çalışırdı.

" Tam bulasık yıkayacağım " bırak , ben yıkayacağım " dedi . O bir yandan ben bir yandan ısrar ederken en sonunda Butent abi " bulasıkların ihalesini ben aldım " dememi --- Tabii ben sarkın şarkın " Ne ihalesi ? " diyorum - //

Bursa'da ünlü espriydi Butent'in bu " ihale " is-i... Bazen sohbetimiz Murat abi ondan önce davranınca " gene ihaleye pesat karıştırmışlar " derdi...

" --- Ama Butent abi, nasıl desem , tam da bizim garimin insanlarına beniyordu - Konuşması - tavır - davranışları ile , her yönüyle - Ve ağızla bir taktı sesi - konuşması - gütüşü vardı ki... Tanıyanlar gütüşünü bilir - Duru bir su gibi - Mutevarilik konusunda Butent abi kadar mutevarî bir insan görmedim - //

" Butent abiyi tahliye olduktan sonra Annettu'ya gelmesiyle tanışım - Geldiğinde zayıftı - Ötüm Orucu garisi sandığımdım - Sonradan 96 garisi deliğini

öğrendim. Canan'ın şehit düştüğü eve gittiğimde, kapıyı hep o açar, bizi karşılar. --- Çatışmanın başlamasıyla gaz bombaları ve kurşunların ortamında kaldığımızda gazilerimizi yanlarına bir arkadaş vererek çıkartmıştı. Bülent abinin kolundan tutup çıkartmak istediğimizde kararlı bir şekilde gitmeyeceğini -çatışıyor söylemişti. Evin önünde son kalan birlerdik. 6-7 kişi sıkıp taş atıyorduk. Gazin etkisi artmıştı.

Bülent abinin en son öksürdüğünü duyunca onu oradan çıkartmakta direndik, ama yok, çıkmaya yanaşmıyor. --- Son ana kadar bizimle beraber kapıda çaktı. Son nefesinde de çatışıyor.

Evet, şimdi sıra sözü bağlamaya geldi. ---

Hıç anlatılmamış gibidir. Hayallerini, zafar özetimini, o büyük güne hasretini, inançlarını devraldın şehitlerimizden. --- Tüm bunları eğitmeden tasadün ve kahramanca devrettin bize.

Senin bize hatıran budur. --- Büyüteceğiz, layık olacağız. Bir kez daha hoşça kal, bir kez daha hep bizimlesin. Daima yanımızda Anı önünde bağlılıkla-sevgiyle eğitiyoruz. ---